

Milan Horák
Obec křesťanů, Praha

Milane,

věřejně prohlašujete, že má práce je „z odborného hlediska naprostý nesmysl“. Dořečnete to a vysvětlíte – anebo se mi omluvte! Udělejte to veřejně v mé přítomnosti, anebo v korespondenci, která bude otevřena všem. Pokud neodpovíte, nejsem ochoten Vaše chování považovat nadále za „neinformovanost“, ale budu jej muset považovat za zlý úmysl a vědomé lhaní.

Dlužíte mi vysvětlení – konkretizaci Vaší námitky. Slibovaný odborný argument jsem se od Vás do dnešního dne nedověděl – neuvedl jste žádný ani v posledním dopise z 12. října. Přestože už léta vystupujete tak, jako byste nějaký argument měl. Pokud ho nesmím slyšet, předpokládám, že neexistuje a že jde o pomluvu.

Žádal jsem Vás dále, abyste prozradil název a autora té studie o mystice, která podle Vás vyvrací mou pracovní hypotézu, abychom mohli otevřeně propočítat výsledek a prověřit Vaše tvrzení. Když to odmítáte, předpokládám, že ta studie neexistuje anebo moji hypotézu nevyvrací.

Ptám se Vás na jména těch odborníků, z hlediska kterých je má práce nesmysl. Jak se jmenují? Kde a kdy to publikovali nebo přednesli? Jaké jsou jejich argumenty? Jaká byla oponentura – byla vůbec nějaká? A co jsem na to řekl já – jak to, že o tom nevím? Mají jména – nebo jsou to jen anonymové, kteří si nepřejí být jmenováni? Stojí za svým názorem – nebo jen tak posouvají dále neověřené klevety, za které nikdo nepřebírá zodpovědnost? Pokud žádné lidi nemůžete nebo nejste ochoten uvést, zřejmě neexistují.

Odborný diskurs není samomluva, Milane! Odborná pravda je něco, co se v průběhu času sice může měnit, ale v každém okamžiku je to sociální fenomén – je to momentální stav poznání a otevřené diskuze mezi všemi, kdo chtěli a mohli k dané problematice něco kompetentně říci. Odborný diskurs pozůstává jen z komunikací, které jsou neanonymní, zveřejněné a přístupné i pro oponentskou stranu, musejí obsahovat věcný argument a musejí být adresné, jít k původnímu prameni, a ne oponovat nějakým zkomoleným verzím z druhé či třetí ruky.

Odborná pravda není, když si něco myslíte jen sám pro sebe. Ani kdybyste byli sebevětší skupina kamarádů, ale izolována od probíhající světové diskuse, nemůže být řeč o odborné pravdě. Jestli máte pravdu, se totiž dovíte až potom, když prozradíte své argumenty i druhé straně a počkáte na odpověď! Můžete se totiž dovědět, že Vaše pochyby byly vysloveny, prodiskutovány a prověřeny už před desetiletími.

V každém případě odvolávání se na prameny, argumenty a oponenty, které my ostatní nesmíme vidět, slyšet a ověřit si, o co nebo koho jde – je v odborném diskursu bezpředmětné nebo rovnoznačné s podváděním.

Kdybychom dokázali přejít k věcnému dialogu a zpřístupnili naši polemiku na mém webu, vzniklo by tím něco pozitivního. Buď bych se já konečně dověděl, v čem se mýlím; anebo to budete Vy, kdo se konečně dostane do reality; nebo se taky oba něco naučíme jeden od druhého. Náš otevřený dialog by posloužil i Petrovi a Tomášovi, pokud se jejich námitky překrývají s Vašimi, a zřejmě i dalším mým kritikům v českém anthroposofickém hnutí, které neznám.

Já jsem dialog a oponenturu k mé práci vždy vítal a vyhledával protiargumenty, proto po dvaceti letech a tisíčkách diskusí vím, že sotva v jednom ze sta případů je někdo schopen zformulovat námitku, kterou bych už dávno neznal. Zdá se, že Vám otevřený dialog nevyhovuje, ale jen zákulisní řeči, když tam nejsem. Po každé přednášce vyzývám, aby posluchači vyjádřili své námitky – proč tam nezvednete ruku? Kdybyste cítil vůči mně špetku kamarádství nebo i jen soucitu nebo jakoukoli kladnou emoci – dávno byste šel nejprve za mnou a řekl: „Emile, slyšel jsem, že tvrdíš to a to... Skutečně tomu věříš? A nemýlíš se? Vždyť podle mne to nemůže být pravda...“. Chcete, abych se dále

mýlil? Abych tisícům posluchačů přednášel falešnou věc? Abyste na mne mohl dále říkat něco negativního? Nechcete mi raději pomoci a vyvést mě z omylu?

Chováte se, jako bych Vás žádal o nějakou laskavost, kterou mi můžete a nemusíte prokázat, a ne o něco, co je Vaší mravní povinností. Když máte čas obvinít svého kolegu, musíte mít čas to obvinění i konkretizovat a odůvodnit. Váš postoj nejen přímo říká, že jsem diletant a jsem zmaten ohledně odborné metodologie. Vyplývá z něj také to, že musím být nějak sociálně vyšinutý, protože – přes četná upozornění, když dělám nesmysl, a těch muselo být za 20 let hodně – stále tvrdím, že dělám seriózní práci. Nevyhnutně z toho vyplývá i to, že se nejen mýlím, ale že jsem celou historii odborné komunikace kolem mé práce musel vylhat a vůbec se neodehrála. Nemůžu se přece mýlit v tom, co řekli oponenti, recenzenti, co vyšlo v odborných časopisech a odznělo na konferencích, nemůžu se mýlit, jestli mi děkan Karlovy univerzity slavnostně udělil ocenění za nejlepší práci – to bych mohl jen vylhat.

To je další otázka, na kterou bych rád slyšel Vaši odpověď. Jak to, že celá řada odborníků z různých světových univerzit nezávisle došla k výsledkům, jež potvrdili mé předpovědi? Ve světě se tohle pokládá za nejvyšší formu potvrzení, že daná hypotéza musí být v něčem pravdivá (i když po jiné stránce si může vyžadovat korekci). Jak si to vysvětlujete Vy, že zcela nesmyslnou tezi potvrzují špičkoví vědci nezávisle jeden od druhého? Je to konspirace? Podplatil jsem je nebo co?

Naše situace má mnohem jednodušší vyvětlení než světovou konspiraci. Vy jste prostě, Milane, zcela zmaten ohledně mé práce. Máte zkomolenou a nepravdivou představu jak o znění mé centrální hypotézy, tak i o testovací metodě až po závěry mého výzkumu. Nikdy jste se s tím seriózně neobeznámil, nezeptal jste se na to, čemu nerozumíte, a máte z toho jeden velký guláš. Alespoň tak to vypadá podle útržků toho, co se ke mně donese, ale co odmítáte říct přímo mně. Vaše představa se podobá na zfalšovanou verzi mé práce, kterou rozšířili nekteří religionisté – Štampach v Pardubicích a Šiler v Ostravě.

Tyto dezinformace, které jste si v Čechách o mně vytvořili a rozšířili a snad po letech i uvěřili, nezabraňují jen spolupráci mezi námi dvěma osobně, nebo mnou a pražským lyceem či obcí křesťanů; ale poškozují vztahy a vyvolávají konflikty mezi řadou lidí a organizací uvnitř celého anthroposofického hnutí. Patnáct let jsem proti tomu nic nedělal, omlouval jsem to ve víře, že je to jen neinformovanost, která se sama vyřeší, jelikož máme všichni dobrý úmysl. Tento doutnající konflikt propukne nevenek jen s větší silou, jestli se teď rozhodnete už zcela nepokrytě ignorovat základní etiku vůči mně, protože to už nebudu schopen považovat za neúmyslné konání.

Chtěl jsem, abychom si nedorozumění vyjasnili mezi čtyřma očima a nezatěžovali tím ostatní. Nechcete. Přál bych si vyhnout tomu, abych Vás musel zahanbit přede všemi, když budeme konfrontovat Vaše smyšlené představy o mé osobě a práci se skutečností.

Klidně třeba dezinformujete kolegium tvrzením, že jsem cosi ověřoval jen na jediné studii od málo spolehlivého autora. Ve skutečnosti jich je několik set a většina od renomovaných světových kapacit. Já je můžu všechny fyzicky donést, položit na stůl a bude to kopa vysoká jeden metr. A Vy – popíráte nadále jejich existenci, nebo už ne? Když ne, pak udělejte nápravu. Řekněte těm samým lidem v kolegiu: omlouvám se, jedna není několik set a renomované kapacity nejsou nespolehliví autoři. Pak budeme mít jeden bod vybaven a můžeme jít dále.

Když se dohodneme, že mé studie existují, můžete v nich třeba najít slabá místa. Proč je má studie o čínské zdi a stavbách velkých zdí v dějinách nesmyslem? Četl jste ji? Nečetl, protože zatím nebyla ani zveřejněna. Bez jakýchkoli výčitek ale vystupujete, jako byste ji znal a představujete si v ní nesmysly, přičemž Vás vůbec nezajímá, co tam stojí ve skutečnosti.

Ani tu studii o mystice ani žádnou jinou jste nijak neověřil a ani nemohl. Nechápete totiž vůbec testovanou hypotézu, představujete si ji mylně. Nedá se ověřovat něco, když ani nevíte co. Kdybyste i znal hypotézu, musel byste porozumět statistické metodě, kterou s kolegy z Ústavu částicové fyziky vyvíjíme už léta. A kdybyste i tomu porozuměl, sotva byste to byl spočítal bez příslušného softwaru, protože ručně by Vám to zabralo dny.

My nemáme odborný problém, Milane, protože k odborné komunikaci z Vaší strany zatím vůbec nedošlo. Je to mravní problém. Domníváte se, že můžete se mnou komunikovat z jakési

nadřazené pozice povznesené nad dodržování obecné etiky dialogu. Po půl roce mi posíláte odpověď, i to jen zdánlivou! – protože v ní nereagujete a ignorujete věcný obsah všeho, nač jsem se ptal a oč jsem žádal. Jenom prohlásíte, že má práce je nesmysl, a to opakujete, jako někdo, kdo nemusí ani sestupovat dolů z piedestalu k rovnocennému dialogu s druhými lidmi podle pravidel slušnosti, či už obecně etických nebo odborných.

Když prohlašujete, že má práce je metodologicky chybná – předpokládá to, že ji už znáte a víte, v čem je chybná a proč. Tak mi to prostě řekněte – nač kolem toho děláte takové okolky? O jaké piplavé práci a nedostatku času to mluvíte? Začínáte snad vše teprve teď jen studovat? Prostě mi jen řekněte, co jste měl na mysli, když jste mluvil o chybné metodologii a nesmyslnosti mé práce!

Neočekávám od nikoho, aby mou práci studoval a vyjadřoval se k ní. Když už jste se rozhodl dělat to, Milane – tak to dořečnete, pokud si stojíte za svými slovy, jinak se omluvte a přiznejte, že nevycházíte z mých skutečných prací a názorů, ale jen z vlastních neověřených domněnek a smyšlenek vedených podvědomou antipatií.

Zveřejňuji tentokrát můj dopis i na www.sophia.sk mezi polemikami a netrpělivě čekám na Vaši odpověď. Se mnou i několik tisíc čtenelů Angelologie, kteří by to jistě chtěli vědět, zda jsem skutečně pseudovědec, jak říkáte.

Emil Páleš

1. listopadu 2012

Vážení přátelé,

když už tady někdo rozesílá údajnou korespondenci pana Páleše mimo jiné se mnou: Já jsem takovýto dopis od pana Páleše nedostal, ani mě pan Páleš na něj nikterak neupozornil. Pan Páleš jej sice nazval "Horak_Pales_Dialog", ale je to jen jeho text, který pan Páleš jednostranně vyvěsil na své webové stránce. Tvzení a postoje, se kterými ve svém textu polemizuje, nejsou moje tvzení a postoje. Jsem v tom textu víceméně jen fiktivní literární postavou.

Srdečně zdraví
Milan Horák

2. listopadu 2012

Vážení Jozef a ostatní,

svůj postoj, že má práce "jsou z odborného hlediska naprosto nesmysly", Milan vyhlásil na jaře před celým kolegiem waldorfského lycea v Praze, před asi tuctem lidí, a v mé přítomnosti.

Žádal jsem ho jen o vyjasnění, nejprve mezi čtyřma očima a přátelsky. V emailu z 12. října mi po půl roce zopakoval jen to, že má práce je metodologicky chybná, opět však neuvedl, proč.

Ať tedy řekne, jaký je jeho skutečný postoj – pokud má práce podle něj není metodologicky chybný nesmysl, budu to akceptovat, že takový je jeho názor.

Čestný muž dokáže přímo, otevřeně a jasně komunikovat.

Emil Páleš

Emil,

nezlobte sa, ale opravdu nemám silu viesť túto diskusiu. Neviem, s čím by som mal polemizovať - v jednom texte píšete, že som o Vás niečo "verejne vyhlasoval" a že by som Vám to mal povedať "vo Vašej prítomnosti"; v maili pak čítam, že som to predsa povedal vo Vašej prítomnosti na (ako normálne uzavretom) kolégiu v Lýceu. V Lýceu sme hovorili o otázke, či prijať Vašu ponuku učiť u nás. Keď sa čudujete, že som takmer v jednej vete povedal, že Vaša práca je geniálna a že niečo je odborný nezmysel, pak je to očividne preto, že Vám unikol kontext, že hovoríme celý čas práve o tejto Vašej pedagogickej ponuke.

Čo sa týka Vašej vedeckej práce ako takej, tak ta nebola témou nášho rozhovoru na kolégiu - len Vy ste ju stále znova nastoľovali, a ja som len zopakoval to, čo som Vám povedal už v roku 2008. Ak sa naozaj nepamätáte: to som - v rámci webovej diskusie niekoľkých odborníkov, kde sme s Ivanom Štampachom principiálne stáli na Vašej strane(*) - odborne spochybnil výber (a z toho vyplývajúcu interpretáciu) Vašich dát v jednom prípade, ktorému dobre rozumiem, a extrapolujem, že keď je chyba v tomto jednom prípade, môže (to neznamena "musí") byť aj v iných. To je prípad tej toľkokrát citovanej islámskej mystiky. Povedali ste najprv, že data máte od predných svetových odborníkov a že každý výber, ktorý Vám odborníci predložili, potvrdzoval Vaše výsledky. Keď som to chcel vyskúšať a nevychádzalo to, spochybnili ste môj výber, ale keď som sa pýtal na Vašich odborníkov, povedali ste, že ste čerpali len z Bondyho a Sorokina (ktorí rozhodne nie sú odborníkmi na islámsku mystiku). Očakával som, že sa pokúsíte sa s týmito námietkami vypořiadat' (napríklad navrhnúť jasné kritéria), ale relevantnej odpovedi som sa nedočkal, len Vášho odchodu z diskusie. A práve toto zachádzanie s námietkami je to, čo Vám najviac vytyká - a čo som Vám jasne povedal aj v jari v Lýceu. Spôsob, ako teraz reagujete, moje výtky len posiluje.

Cez leto som začal robiť rešerš odkazov v dielach viacerých uznávaných odborníkov na túto tému, ale ako som Vám napísal v októbri, po Vašich reakciách sa domnievam, že nemá zmysel v tom pokračovať.

Milan

(*) Citujem Ivana Štampacha v odpovedi na jedného skeptika (23.3.2008): "Pálešova hypotéza vôbec nezní takto: jsou cyklické děje ergo jsou za tím anděle. Můžete se vysmívat doktríně, kterou jste si vymyslel a nazval ji Pálešovou. Buď si přečtete něco od Páleše a pak kritizujte, nebo mlčte. Já mám k Pálešovi připomínky, ale považuji ho za diskusního partnera."
A ja (10.3.2008): "A opět podotýkám, že Tvou práci považuji za obdivuhodný výkon a nepočítám se ke Tvým kritikům. Námítky Ti prezentuji tady, protože tento klub moderuji a přišla tu na to řeč; jinak necítím potřebu s Tebou nějak polemizovat. Sám v těchto věcech nemám jasno, jen vidím metodologické nesrovnalosti, ze kterých jsem si udělal ten předběžný dojem."

Milane,

pokud nechcete se mnou vést odborný spor, tak ho neved'te. Když už ho ale vedete, a po léta vystupujete, jako byste Vy nebo někdo dokázali úspěšně zpochybnit serióznost mého úsilí, pak musíte být připraven to dořít, podle pravidel odborného dialogu. To znamená specifikovat svou námitku; kromě jiného odtajnit svá data a zpřístupnit je druhé straně; reagovat na pointu toho, co říká oponent; a počkat na to, co se od něj dovíte. Až pak dělat závěry.

Ať už to, co dělám, nazvete jakkoli – „mou prací“ nebo „pedagogickou ponukou“ – je to jedno. Když je to podle Vás „odborný nesmysl“, z pedagogického nebo jakéhokoli jiného hlediska, pak to odborně dořečnete. Mluvil jsem v té chvíli konkrétně o tom, že velké zdi v dějinách, jako čínská zeď, se stavěly na pozadí jistých kulturních vzorců, jež může žák pozorovat introspektivně ve své osobní psychice, a jež se v dějinách periodicky vrací. Stále nemám od Vás žádné vysvětlení, proč je to nesmysl. Nemůžete to vysvětlit, protože mou studii neznáte a sotva jste věděl, o čem mluvím. Měl jste předpokládat, že jsem ji dělal korektně, tak jako to já předpokládám a Vašich studiích, které neznám. Nebo se s ní blíže obeznámit, jestli chcete.

V naší webové diskusi v roce 2008 se odehrálo něco jiného. Mluvili jsme o islámské mystice. Vy jste tvrdil, že máte nějaká data, která vyvracejí mou hypotézu.

Za prvé, dodnes jste mi neprozradil a nezpřístupnil jejich pramen, abych si je mohl zkontrolovat, ač Vás o to žádám už třetí nebo čtvrtý krát. A zbytečně opakuji, že na utajené, nepřístupné prameny dat se ve vědě nelze odvolávat.

Za druhé, netestoval jste vůbec *mou* hypotézu, ale svou mylnou představu o ní. Zdůrazňoval jsem Vám to, ale nevíš si toho.

Ústřední hypotéza angelologie je zveřejněna v mé knize na straně 101 a také na webu už od roku 2004: http://www.sophia.sk/sites/default/files/files/Ustredni_hypoteza_Angelologie.pdf

Je definována matematicky, jako kosínová regrese. Výsledkem je jednoznačné číslo, a ne nějaký pocit, zda to vychází, nebo ne. Vy jste měl chybnou představu, že daný kulturní jev (v našem případě mystikové) by se jaksí měli nacházet jen uvnitř 72letého období některého tradičního archanděla, a mimo tohoto období nikoli. Má hypotéza zněla jinak: že je to cyklická křivka, která uprostřed těchto tradičních období dosahuje jen fázi kulminace.

Za třetí, má hypotéza explicitně říká, že tendence daného jevu periodicky kulminovat nemusí dosáhnout statistické signifikance v *každé* zeměpisné oblasti a *každém* časovém úseku, ale zkoumá se, zda dosahuje statistické signifikance celosvětově a celodějinně. Z dat omezených na jednu kulturu (islám) a na omezený časový úsek (1400 let) tedy nelze mou hypotézu vůbec vyhodnocovat.

Za čtvrté, Sorokin není specialista na mystiku. Byl sociologem, který kvantifikoval data jiných specialistů a tisíce pramenů. Je to víc než jen názor jednoho specialisty – je to vyvážený souhrn názorů mnoha nejlepších specialistů!

Za páté, neopírám se jen o data Sorokina a Bondyho, ale i další: Underhillové, Fischer-Schreiberové, Horyny, Schaubera&Schindlera. Teď ve druhém svazku *Angelologie* jsou publikovány i výsledky z nich. Můžeme vzít i pramen, který zvolíte Vy.

Jste to Vy, Milane, kdo se s námitkami nevypořádal.

Čtenatel našeho současného dialogu teď neví, ale našťástí ani nemusí vědět, co bylo na webové diskusi 2008. Stačí, když se s těmito námitkami vypořádáte teď a tady – nebo uvidí, jak se s nimi nevypořádáte.

Vidíte, když jste se konečně uvolil říci něco věcného, mám možnost věcně odpovědět, a nepotřebujeme osobní útoky. To jsem ale dosáhl až díky veřejnému útoku, před očima i jiných lidí, kteří Vám nejsou lhostejní.

Nechod'te ve Štampachových šlépějích, Milane. On si léta o mně myslel a říkal jiným, že dělám nějaké diletantské chyby. Ale neumožnil mi na své námitky reagovat, neboť přede mnou vždy řekl, že žádné nemá a že má ke mně kladný vztah. Po pěti letech přetekl můj pohár a napadl jsem ho, vyprovokoval k přiznání a recenzi – a ta odhalila, že měl jen zkomolenou a povrchní představu o tom, co dělám. Přes konflikt jsem ho usvědčil, ale zároveň jsem ho ztratil jako člověka.

Subjektívne se i se Štampachem vidíte tak, že jste ke mně korektní, dokonce „na mé straně“. Ve skutečnosti šíříte falešnou verzi mého díla, kterou pak můžete dehonestovat jako chybnou.

Co uděláte s tímto mým upozorněním? Slyšte ho, tentokrát, a zůstanete pro mě čestným člověkem. Dohodněme se, že jste byl v minulosti prostě nedostatečně informován. Záleží mi, co bude, minulost rád zapomenou.

S pozdravem, Emil

6. listopadu 2012

Emil,

je zbytočné, aby ste sa snažili svoj verejný útok na mňa ospravedlňovať tým, že ste ho potrebovali k vyvolaniu diskusie. Ako som už povedal, nemám na takú diskusiu čas ani silu, a nenapíšem Vám nič, čo som nepovedal alebo nenapísal už skoršie. Chcete vyprovokovať vojnu aj z mojej strany? Ste na zlej adrese, Emil, vojnu s Vami nevediem a viesť nebudem.

Ohľadne "naprostého odborného nezmyslu", ako vidím, si dobre pamätáte tú rozmluvu na Lýceu, i o čom ste konkrétne hovorili, keď som Vám to povedal. Prečo ste ma teda na základe tejto internej pedagogickej porady verejne napadli a dali to do celkom inej súvislosti? Že vami tam prezentovaný koncept je odborne naprostý nezmysel, za tým si stojím. Prečo, to sme Vám vysvetlovali. Už predtým, kým som to povedal ja, to povedali iní kolegovia. Prečo polemizujete práve so mnou? Aj keby ste ma presvedčili, že je z hľadiska pedagogickej odbornosti správne, čo ste zamýšľali, ja v tejto veci vôbec nie som rozhodujúci človek. To znamená, že aj tu ste na zlej adrese.

Moje námietky k Vašej vedeckej práci, ktoré sú rovnaké už od roku 2008 a ktoré som Vám v jari zopakoval, s tou pedagogickou otázkou priamo nesúvisia. Žiaľ ich namiesto odbornej odpovedi obchádzate a prekrucujete. Viete predsa sám, že som nehovoril o žiadnej štúdi, ktorá by Vaše v Angelológii publikované výsledky vyvracala, ale o tom, že nakoľko som mal možnosť to overovať a nakoľko tomu rozumiem, Váš výber dát v niektorých oblastiach neobstojí pred okom človeka, ktorý sa v týchto oblastiach vyzná. Pýtal som sa napríklad: Ktorý uznávaný odborník na mystiku pre Vás vyberal data a stanovil ich váženie, kým ste s nimi robili svoje výpočty? Ako to zdôvodnil? A prečo, keď prevediem výber a výpočet ja, dôjdem k iným číslam? (Ak teraz ponecháme stranou otázku, ktorú odchytku budeme ešte považovať za prípustnú.) Vy z mojho upozornenia na chybu v oblasti, vo ktorej sa vyznám, usudzujete, že chyba musí byť v tom, že ja som nepochopil Vašu teóriu. V tom prípade Vám neviem pomôcť. Teda aj v tomto prípade som pre Vás zlá adresa, na ktorú nemá zmysel sa obracať.

S pozdravom

Milan

Milane,

Vy jste začal tím, že mám obecně pochybenou metodologii, nespolehlivá data, žádná jasná kritéria, říkám nesmysly a nereaguji na odborné námitky, tudíž má práce jako celek není poctivá a důvěryhodná. Já to teď chci dokončit – a přede všemi – abychom viděli, kdo z nás dvou nereaguje na námitky, říká nesmysly a je nepoctivý.

Dal jsem Vám možnost zachovat si tvář, ale jak chcete: nutíte mne odkrýt, jak bezcharakterně lžete, jako když tiskne.

Vaše data jsou tady – v diskusi na Okounu 7. března 2008 jste uvedl tento seznam dvaceti islámských mystiků, jako kontrolní data na porovnání k mým datům o sufismu od Bondyho. Vaše i mé slova si kdokoliv může pročíst a ověřit tady: <http://www.okoun.cz/boards/duchovno?f=20080307-12234>

- Hasan al-Basrí (642-728/737)
- Rabí'a al-Adawíja (+801)
- Ma'rúf al-Karhí (+815)
- Dhúl Nún (796-859)
- Bájazíd Bastámí (804-874)
- Džunajd al-Baghdádí (+909/910)
- al-Halládž (858?-922)
- Abú Iša'q Šámí (+940)
- Abú Bakr aš-Šablí (+945)
- Abdallah-i Ansáří (+1089)
- al-Ghazzálí (1058-1111)
- al-Qadír Džilání (1077-1166)
- Ahmad ar-Rifá'í (1118-1181)
- Faríd Attár (1145/46-1221)
- Suhrawardí (1155-1191)
- ibn Arabí (1165-1240)
- Abú aš-Šadhilí (1196/1197-1258)
- Maulána Rúmí (1207-1273)
- Naqšband (1318-1389)
- Nimatuláh (1330-1431)

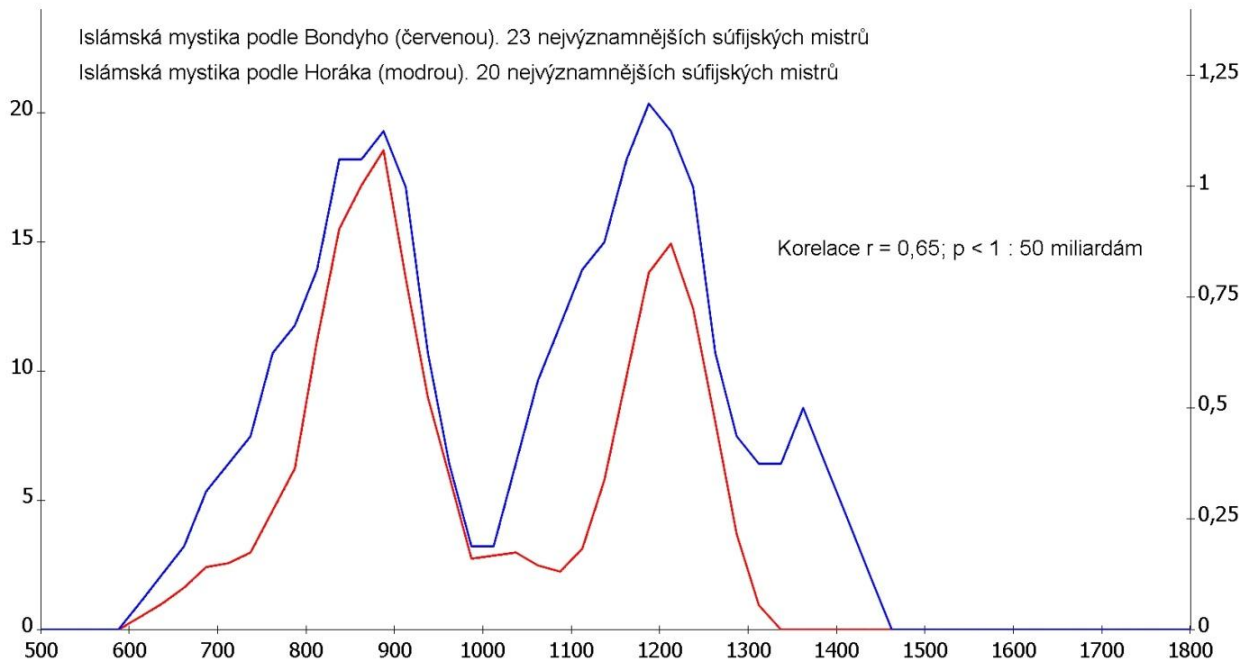
„...že som nehovoril o žiadnej štúdií...“

Ano, není to nezávislá studie, ale seznam, který jste sestavil Vy sám, podle své osobní znalosti dějin sufismu. Já testuji své hypotézy slepými studiemi na nezávislých datech, tedy nechávám, aby data sestavili odborníci, kteří s mou hypotézou nejsou obeznámeni, abych si byl jist, že jí nejsou ovlivněni. A nespolehám se nikdy jen na jednu studii samotnou, ale porovnávám řadu pramenů. Vy se spokojíte s jedním pramenem, a tím jste Vy sám. Testujete vlastní tezi na datech, které jsou taky Vaše vlastní! V jakémkoli odborném časopisu by se nad tím jen zasmáli.

„A prečo, keď provediem výber a výpočet ja, dôjdem k iným číslam?“

Nedošel jste k jiným číslům. Chronogram výskytu súfijských mistrů podle Vašeho vlastního seznamu je tady na obrázku (modrá křivka). Naprosto se shoduje s Bondyho křivkou (červená): je mezi nimi vysoce signifikantní korelace. Obě křivky vykazují dva nápadné a ty samé vrcholy – v 9. století a na prahu 13. století.

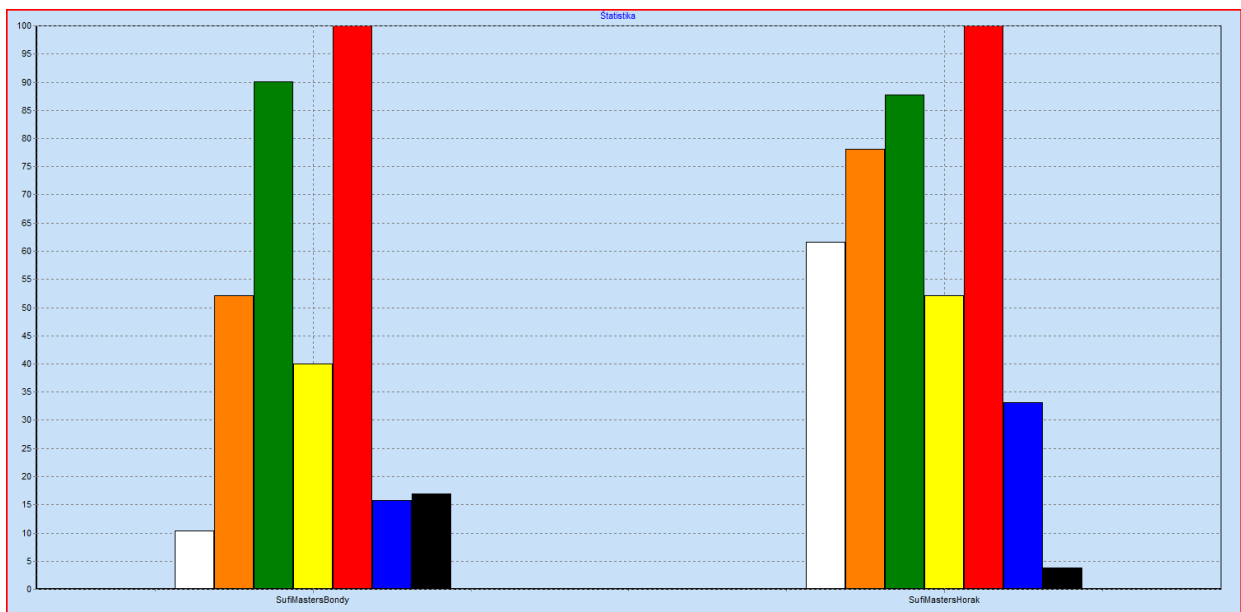
Došel jste k těm samým výsledkům jako já, ale rozhodl jste se lhát, že ne. Proto půl roku odmítáte ukázat data i číselné výsledky a vyhýbáte se jakýmkoli konkrétně ověřitelným odpovědím.

Dále v dolů uvedených dvou histogramech jsou průměrné hodnoty tvořivosti (či proslulosti) islámských mystiků pro jednotlivá 72letá období vlád sedmi planetárních božstev z babylónské tradice. Vlevo podle Bondyho, vpravo podle Milana Horáka. Měsíc-Gabriel (bílá), Merkur-Rafael (oranžová), Venuše-Anael (zelená), Slunce-Michael (žlutá), Mars-Samael (červená), Jupiter-Zachariel (modrá), Saturn-Orifiel (černá).

Vyšlo Vám to samé, co Bondymu: aktivita islámských mystiků byla maximální v obdobích Anaela a Samaela. Mírně se to liší jen v tom, že podle Bondyho byla o 90 až 110 % vyšší než celodějinný průměr, podle Horáka jen o 50 až 70 %.

I Vám, Milane, vyšlo to samé, co říkám já a co je vytištěno ve druhém svazku *Angelologie dějin* na stranách 751-764 a 980-982. Porovnávám tam křivky podle sedmi různých pramenů. Vyšlo Vám již tehdy to samé co jsem říkal na Okounu v roce 2008 - že jsou to právě tyto dvě období. Jen jste se rozhodl lhát.

„Keď som to chcel vyskúšať a nevychádzalo to, spochybnili ste môj výber...“

Další bezostyšná lež. Já nepochybnil Váš výber, pretože Vám vyšlo to samé, čo mně. Váš výber jsem potvrdil a odpověděl jsem Vám tohle – kopíruju to z adresy <http://www.okoun.cz/boards/duchovno?f=20080309-174048>, 9. března 2008.

Šnek: Bondy v Islamskej filozofii rozoberá 23 mystikov, mierne odlišný zoznam od Tvojho, a maximá spadajú do 9. a na začiatok 13. storočia. Pozri sa teraz bližšie na Tvoj zoznam.

1. Vrchol v 9. storočí Ti vyšiel rovnaký.

2. Ak by si použil jemnejšie delenie na štvrtstoročia, zistil by si, že to druhé maximum tvorivosti spadá až na koniec 12. storočia. (Anael začína už 1197, koncom 12. st)

3. Keby si použil vážený zoznam, vyšlo by Ti, že Rúmi a Ibn Arabí sú vplyvnejší a citovanejší než taký Šablí alebo Ansarí. Tým by sa vrchol posunul z konca 12. na začiatok 13. storočia. Teda máš to isté, čo Bondy.

4. Ešte zaujímavejšie je pozorovať obsahovú náplň oboch vln: tá prvá vlna má akúsi heroickú črtu mučedníctva a tá druhá je hlavne o metafyzike lásky.

5. A ešte zaujímavejšie: krivka zenových majstrov vyzerá rovnako. Dve maximá v 9. a 13. storočí, ako keby to nejak súviselo. A v Európe tiež maximá v Samaelovi a Anaelovi, aj keď v iných storočiach.

„Váš výber dát v niektorých oblastiach neobstojí pred okom človeka, ktorý sa v týchto oblastiach vyzná.“

Můj výber dat není vůbec můj, protože výber dat přenechávám jiným; dokonce i volbu pramene nechávám na jiné – například Sorokina vybral můj oponent, Dr. Viktor Krupa z Kabinetu orientalistiky SAV.

Proti řadě pramenů stavíte hlavně sebe sama, jako pramen který „se vyzná“. Ale vyšlo Vám to samé, co i nám ostatním – protože podobné výsledky vychází bez ohledu na to, jaký pramen zvolíte. Výsledky dle různých pramenů statisticky oscilují kolem podobných středních hodnot.

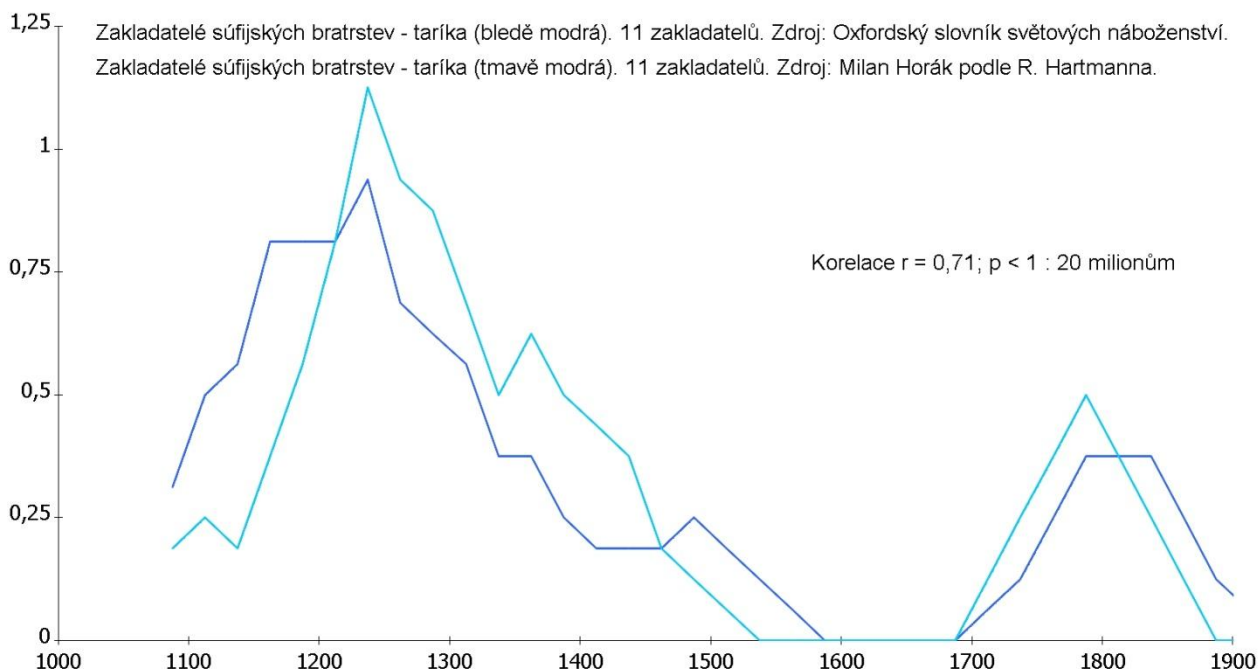
Tohle je dále seznam zakladatelů súfijských bratrstev (taríka), který jste uvedl 10. března 2008 na Okounu. Je převzat od Hartmanna, který, jak podotýkáte - „uvádí jen ty, jež založili silné a dlouhotrvající školy“. Hartmanna jste vybral Vy sám jako spolehlivého odborníka a vhodnou kontrolní studii k mým datům.

- al-Qadír Džilání (1077-1166) - 11/4, 12/1, 12/2, 12/3
- Ahmad ar-Rifá'í (1118-1181) - 12/1, 12/2, 12/3, 12/4
- Abú Madjan (+1197) - 12/2, 12/3, 12/4
- Abú aš-Šadhilí (1196/1197-1258) - 12/4, 13/1, 13/2, 13/3
- Mauláná Rúmí (1207-1273) - 13/1, 13/2, 13/3
- al-Badawí (+1276) - 13/2, 13/3, 13/4
- Bektaš Welí (+1337) - 13/4, 14/1, 14/2
- Naqšband (1318-1389) - 14/1, 14/2, 14/3, 14/4
- Muhammad ibn 'Ísá (+1524) - mimo sledované období
- Ahmad ibn Idrís (1760-1837) - mimo sledované období
- as-Sanúsí (+1859) - mimo sledované období

Chronogram je tady: je to naprosto stejně vypadající křivka jako ta moje, která je uvedena v mé knize na straně 751. Tam jsem použil seznam nejvýznamějších zakladatelů tarík z Oxfordského slovníku světových náboženství. Jsou to prostě ty samé historické postavy, které se uvádějí všude.

Zakládání súfijských řádů dosáhlo absolutního vrcholu ve velkém anaelsko-samaelském období ve 13. století a pak také v malém anaelském období kolem roku 1800. Nejen podle Páleše, ale i podle Horáka a podle každého.

Nedokázal jste to spolknout, tak obelháváte všechny kolem, že „něco nevyšlo“, nebo Vám vyšlo něco jiného, než mně. Jen otevřená konfrontace se mnou Vás okamžitě odhaluje – proto se jí tak houževnatě vyhýbáte a kličujete.

A co je to „to“ – co nevyšlo? Co jste vlastně testoval? Má to „cosi“ vůbec něco společného s mým výzkumem? Nesestoupíte ze svých mlhavých pomluv do roviny jasné mluvy a konkrétních tvrzení, které by byly ověřitelné.

„Že vami tam prezentovaný koncept je odborně naprostý nezmysel, za tím si stojím.“

Nestojíte si za tím! Stát si za něčím znamená odpovídat - nést odpovědnost za svá slova, konkretizovat je a uvést něco faktického. Zatím jsme tady všichni svědky jenom toho, jak se vyhýbáte a místo odpovědi jen vysvětlujete, proč mi nechcete odpovědět. Čekám na vysvětlení už půl roku.

Jak to, že jste mi odpověděli už na kolegiu lycea? A jak to, že o tom nevím? Byl jsem venku? Neslyšel jsem? Nebo tam někdo něco řekl, že jsem si ani neuvědomil, že to měla být odpověď na tuhle otázku?

Když je to tak, zopakujte mi, laskavě, hlavní myšlenku dvěma-třema větami ještě jednou tady. Přece mě nenecháte v omylu, dále dělat pedagogické nesmysly – když sám prosím o poučení, co dělám špatně, abych to mohl změnit.

Nejsem na špatné adrese. Vy jste to prohlásil, že říkám nesmysly – Vy musíte vědět, co jste tím mínil

Emil Páleš

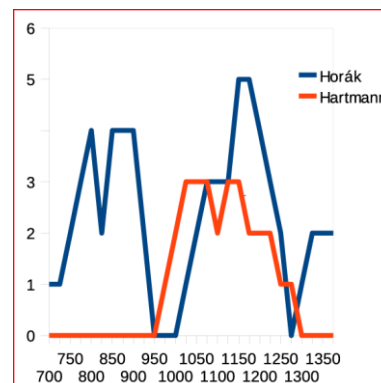
Stanovisko k tvrzením pana Emila Páleše o mé osobě

Protože pan Emil Pálež šíří stále další texty, v nichž mne rozličně nepravdivě obviňuje, rozhodl jsem se sepsat svůj popis skutečností, o kterých pan Pálež ve svých textech píše, abych je nemusel uvádět na pravou míru znovu a znovu. Toto stanovisko ponechávám veřejně přístupné, aby si každý mohl sám o těchto skutečnostech utvořit obraz.

Úvodem předesílám, že vůči panu Pálešovi necítím žádnou zášť, a výslovně jsem mu napsal, že i když mám dojem, že se mne čím dál hrubšími útoky snaží vyprovokovat k válce, já proti němu žádnou válku nevedu ani nepovedu. Čistě osobně nemám ani potřebu na jeho útoky reagovat, ale protože je některými tvrzeními pana Páleše ohroženo dobré jméno Obce křesťanů, kterou zastupuji, cítím jako povinnost se tímto způsobem vyjádřit.

Pan Pálež v současné době svá obvinění vůči mně spojuje především se dvěma událostmi, které spolu souvisí jen nepřímo — jednak s webovou diskusí, která proběhla v roce 2008 a v níž jsme byli oba účastni, jednak s uzavřeným jednáním kolegia učitelů Waldorfského lycea v Praze, kde byl jako host přítomen. Rád bych proto nyní tyto dvě události popsal tak, jak jsem je zažil já.

V roce 2008 začali někteří návštěvníci webové diskuse Duchovno na serveru Okoun.cz hovořit o knize Angelologie dějin. Do diskuse vstoupil i sám Emil Pálež, a já využil jeho přítomnosti, abych se ho ohledně jeho knihy zeptal na některé nejasnosti. Hlavní se týkala výběru dat — zajímalo mne, jakým ověřitelným, tedy i navenek obhajitelným kritériem vybíral a vážil data, která dále statisticky zpracovával. Protože kritérium mi neprozradil, navrhl jsem tedy v jedné oblasti, v níž se dobře vyznám (islámská mystika) výběr a způsob zhodnocení, a on tento způsob upřesnil a po provedení dokonce schválil jako souhlasný s jeho výsledky. Provedl jsem tedy obdobný výběr na základě náhodně vybrané odborné publikace (Richard Hartmann, Die Religion des Islam), ovšem vyšly mi výsledky zcela jiné, protože, jak to mezi odborníky bývá, autor této publikace měl zcela jiná kritéria pro rozhodování, které osobnosti jsou významné. Protože pan Pálež nyní šíří po světě grafy, kterými dokládá mé údajné lhaní, zapisují své tehdejší zjištění také do grafu (v diskusi samotné najdete jen seznamy dat bez grafiky):

Čekal jsem marně na vyjádření Emila Páleše k tomuto velmi výraznému nesouladu mezi mým vlastním (a Pálešovým datům bližším) výběrem a výběrem klasika oboru, resp. na popsání kritérií, která odliší správný výběr od nesprávného. Nešlo mi o nějaké zjišťování, zda je Pálešova práce správná (na to by bylo potřeba mnohem více dat), nýbrž o to, zda je metodicky obhajitelná před požadavky školské vědy (což bych považoval za velmi žádoucí). Ovšem odpovědi jsem se nedočkal (až nyní, po více než čtyřech letech, pan Pálež v rámci dokazování mých údajných lží prohlásil Hartmannův výběr za data k jiné statistice, ovšem rovněž nepopsal kritéria, podle kterých k tomu došel). Když jsem se v diskusi připomněl, že bych se rád ještě dozvěděl ona odborná kritéria, pan Pálež diskusi opustil. Spolu s několika dalšími drobnostmi (např. dotaz ohledně totožnosti archandělů v různých pramenech) to ve mně vyvolalo dojem, že pan Pálež se nechce postavit námitkám, místo odborných odpovědí zavádí řeč jinam a reaguje osobně; toto mé soukromé pozorování samozřejmě nevyovídá nic o angelologii samotné, ani o správnosti nebo nesprávnosti výsledků, nýbrž jen o Pálešově schopnosti vést odbornou diskusi. Sám jsem z toho v tu chvíli nic dalšího nevyvozoval a o panu Pálešovi se nijak dále nešířil. (Dotyčnou diskusi si můžete přečíst na adrese <http://www.okoun.cz/boards/duchovno> mezi daty 18. února a 25. března 2008. Doporučuji si ji přečíst skutečně celou. Já tam vystupuji pod svou starou skautskou přezdívku Šnek, ale ne anonymně, vedle přezdívky najdete odkaz na mou reálnou identitu. Protože anonymní přístup do diskuse je kvůli útokům spammerů nyní uzavřen, je potřeba se registrovat, ale to je zcela zdarma, ba

ani správnost zadané emailové adresy se nekontroluje.)

Na jaře 2012 pan Emil Pálež nabídl Waldorfskému lyceu v Praze vyučování v rámci dějepisné epochy nebo podobného projektu. V této věci budu stručnější, protože za Waldorfské lyceum mluvit nemohu, mohu jen popsat svou účast v rozhovoru, na nějž se pan Pálež nyní tak často odvolává. Když byl návrh pana Páleše přednesen na zasedání kolegia učitelů a každý z přítomných učitelů se mohl k jeho návrhu vyjádřit, vyslovil jsem pochybnost, zda dokáže učit ve smyslu waldorfské střední školy, když podle mé zkušenosti měl v roce 2008 tak velké problémy zacházet s námitkami. Nebyl jsem však rozhodně jediný, kdo vznesl nějakou námitku.

Svou námitku jsem panu Pálešovi přesně zopakoval na následující schůzi kolegia, kde byl pan Pálež osobně přítomen. Odkázal jsem též na naši diskusi v roce 2008 a snažil se co nejlépe vysvětlit, v čem vidím problém. Tím se ovšem vyčerpala veškerá souvislost tohoto rozhovoru s Angelologií dějin. Dalšíými kolegy vznesené námitky se týkaly již přímo toho, co nám pan Pálež líčil jako své představy o tom, jak by s žáky pracoval. Právě v této souvislosti jsem též prohlásil za naprostý odborný nesmysl jeho představu o tom, jak bude s žáky docházet ke kulturním vzorcům a následně ke psychologické introspekci; snažil jsem se rovněž vysvětlit, v čem vidím tak velký problém.

Podobnou námitku předtím pronesl též kolega odpovědný za vyučování dějepisu, a vysvětlil ji, nakolik si vzpomínám, poměrně podrobně. Zasedání kolegia bylo jako obvykle uzavřené, tedy přístupné pouze učitelům a panu Pálešovi jakožto hostu, a já jsem samozřejmě — jak je pro takové profesní grémium standardem — rovněž nic z rozpravy nevynesl. Všechno zůstalo mezi námi, v osobní přítomnosti a stranou veřejnosti.

Kolegium pana Páleše neodmítlo, ale nechalo otázku případné spolupráce otevřenu. Vzhledem k tomu, že jménem Waldorfského lycea s panem Pálešem koresponduje ředitel školy pan Ivan Smolka, nevím, zda pan Pálež následně přišel s nějakým konkrétním konceptem. Osobně jsem od pana Páleše nejprve dostal několikastránkový dopis, ale než jsem na něj stačil odpovědět (při množství mých pracovních povinností se korespondence s panem Pálešem ocitá až dost hluboko pod řadou jiných a naléhavějších úkolů), napsal mi další. Začal jsem svou odpověď přepisovat, ale opět, než byla hotová, byl na kolegiu přečten Pálešův dopis ze začátku léta, v němž si mimo jiné (podle mého názoru dosti hrubě) stěžuje na to, že jsem jeho dopisy dosud nezodpověděl. Místo toho, abych dopisoval rozepsanou zevrubnou odpověď, jsem mu tedy nyní jen rychle napsal odpověď velmi stručnou, v níž jsem psal, že opravdu nemám čas na to, abych s ním vedl odborné spory, a že po jeho vyjádření v dopise Lyceu na to nemám ani chuť. Záležitost tím pro mne byla vyřízena. Za Waldorfské lyceum na Pálešův dopis odpověděl velmi slušně pan Smolka, a přitom též jasně vysvětlil, v čem vidí problém případného zapojení pana Páleše do výuky na Lyceu.

Pak však pan Pálež začal šířit útočné dopisy adresované Waldorfskému lyceu a mně. Já jsem se o jeho dopise pro mne dozvěděl až ze třetí ruky, když o něm věděla už téměř všechna československá antroposofická veřejnost. A právě v tomto dopise pan Pálež poprvé vytáhl na veřejnost ona slova o odborném nesmyslu, a navíc je začal vztahovat na angelologii jako takovou; do té doby ona slova žádné veřejnosti známa nebyla, stála ve svém kontextu pedagogické debaty a nikdo z nich nic nevyvozoval.

Skutečnosti, které výše popisuji, popisují co nejlépe tak, jak si na ně pamatuji a jak je svými slovy dokážu popsat. Pan Pálež se se mnou může rozcházet v jejich hodnocení; z jeho minulých dopisů adresovaných Waldorfskému lyceu, mně i dalším antroposofickým přátelům mi však vyplývá, že tyto skutečnosti jsou mu všechny dobře známy a že je mu znám i jejich kontext. Jak jsem psal výše, vůči panu Pálešovi necítím žádnou zášť, byť mne jeho útoky velmi mrzí, stejně jako mne mrzí, že se cítí zraněn a napaden tím, že jsem vyjádřil své pochybnosti o některých jeho postupech. Rovněž ještě jednou podtrhuji, že moje námitky vůči němu se netýkají angelologie jako takové, nýbrž právě jen jeho osobního přístupu a vystupování, o nichž se domnívám, že mohou dokonce samotnou angelologii ohrozit více, než jakýkoli útok jejich školských kritiků.

Milan M. Horák, v Praze 13. listopadu 2012

Mé stanovisko k stanovisku Milana Horáka

Ano, obviňuji Milana z pomlouvání a to pravdivě, protože už půl roku a doposud bezvýsledně čekám na odpověď, jaké odborné nesmysly říkám a jak je moje práce metodologicky chybná. Odborný argument je jen něco, co smí slyšet i druhá strana, aby dostala možnost reagovat – vše ostatní je pomluva. Až se dočkám nějaké odpovědi, přestanu Milana za to obviňovat, a budu se zabývat věcným obsahem jeho námitky. Už vyplýval tolik řádků a stran na zdůvodnění, proč mi to nefekne – nemohl mi raději dávno pár větami naznačit hlavní myšlenku?

Ano, hlavní myšlenkou mého sylabu pro žáky lycea je teze, že introspekci vlastních psychických procesů lze pochopit lecos z dějin kultury; že typy kultur a typy osobností si navzájem odpovídají a jedno lze chápat pomocí druhého. Třeba periody romantismu v dějinách vykazují komplexní podobnost znaků s vývojovou fází puberty v lidském životě. Období absolutismu se stařečkou psychikou nebo s obsedantně-kompulsivní strukturou osobnosti atd. Taky popřední antropoložka Ruth Benedictová stejným způsobem pomocí osobnostních typů jako apolínský/dionýský klasifikovala a úspěšně vysvětlovala kulturní systémy indiánských kmenů.

Je holým faktem, že Milan nevysvětlil ani jediným slovem, *proč* je to nesmysl; jen opakuje dokola, že je to nesmysl. Vyžaduje od nás všech víru, že to už vysvětlil někde jinde; ale kdyby to tak bylo, mohl by to zopakovat i zde, před námi.

Co se týče mé údajné chybné metodologie při práci s daty, Milan uvedl jednu konkrétní námitku, že „*keď provediem výber a výpočet ja (Milan), dôjdem k iným číslam*“. To stojí ještě v předcházejícím Milanově dopisu z 6. listopadu. Po půlroku konečně specifikoval, že se jedná o ty data, které uvedl na Okounu v roce 2008, co prý vedly k jiným číslům, než k jakým vedl můj výběr dat podle mých autorů. 10. listopadu jsem zde ukázal, že to nebyla pravda. Milanův seznam súfijských mistrů dává stejný výsledek jako můj seznam mistrů od Bondyho (v mé knize na straně 758) a Hartmannův seznam zakladatelů súfijských bratrstev dává úplně stejnou křivku jako zakladatelé bratrstev podle Oxfordského slovníku (graf na straně 751 v mé knize).

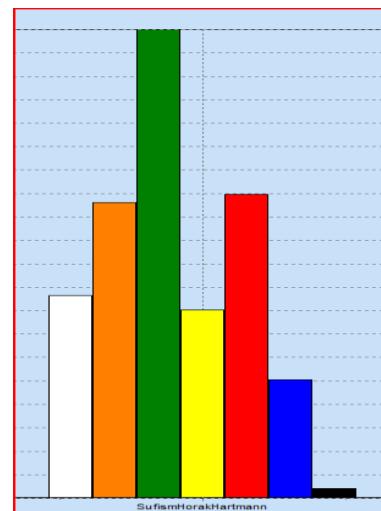
Samozřejmě, že to byla lež, vždyť Milan mé data nikdy neviděl, nikdy na ně nebyl zvědav. Musel by přece nejdřív obojí mít a porovnat, aby zjistil, zda se shodují nebo ne. Své přání, aby se neshodovali, prezentoval ovšem rovnou jako skutečnost. Přesto, že jsem mu hned v roce 2008 na Okounu zdůraznil, že moje i jeho data se shodují – což si mohl ověřit do sebemenších detailů, kdyby chtěl.

Místo omluvy se Milan zaplétá do stále dalších lží. Ve stanovisku ze 13. listopadu teď píše, že Pálešův a Horákův výběr dat se shodují (což je přesný opak toho, co říkal ještě 6. listopadu).

Přeformuloval teď svou námitku jinak: je to Horákův a Hartmannův seznam, co se neshodují. Marně prý čekal na mé vysvětlení, proč se neshodují. Jak jinak, vždyť se mne na to nikdy nezeptal a nikde tam tuto námitku nezformuloval, jak vidět dodnes na: <http://www.okoun.cz/boards/duchovno?f=20080309-232541>. Na všechny námitky jsem odpovídal a zodpověděl bych i tuto, kdyby se byl zeptal. Ptá se teď, tak odpovím teď.

Pod „nesouladem“ Milan zřejmě myslí to, že Horákova křivka mistrů a Hartmannova křivka zakladatelů bratrstev nevypadají stejně. Ovšemže, ani nemůžou vypadat stejně, když měří jinou proměnnou. Prvních 500 let islámských dějin taríky vůbec neexistovali; súfismus představovali individuální mistři, ale forma bratrstev se vynořuje až ve 12. století. Měří se tu tedy něco trochu jiného.

Jistěže, ale není to něco úplně jiného, nýbrž jedno i druhé – individuální mistři i bratrstva – můžeme shrnout pod společný nadřazený pojem „súfismus“. Můžeme vzít jedno i druhé, i obojí spolu. Tak či tak výsledek znova potvrzuje jen to samé: maximální výskyt obojího je v obdobích Anaela (zelený sloupec) a Samaela (červený sloupec) – tak, jak to stojí v mé knize na straně 761.

Má hypotéza nikdy nezněla tak, že by se různé formy mystiky museli vyskytovat všechny ve stejných obdobích; ale jen tak, že mysticismus je signifikantně nadprůměrný v uvedených dvou obdobích, ať už v jakékoli formě. Bratrstva nemusí být ve stejný čas jako individuální mistři, svatební mystika může být jindy než bojovnícká mystika a pod.

Milan chtěl říct, že když vzal různé autory, že mu vyšlo něco jiného. Ale nevyšlo, protože my neměříme „něco“, ale konkrétní hypotézu. Vyšlo vždy to samé: mysticismu je signifikantně víc v daných obdobích. Oxfordský slovník, Bondy, Horák, Hartmann – všichni stejně potvrdili tu samou hypotézu.

Nedělám výběr pramenů, ale je všechny zahrnuji do jedné metastatistiky; nevyklučuji data Horáka ani Hartmanna, ani žádného jiného experta jako nevhodné – neoznačuji je jako „nesprávné“ a proto nemusím popisovat kritéria vylučování „nesprávných“ expertů. Data prostě přenechávám světové obci expertů jako celku, neselektuji je dle svého mínění – jak se nám Milan snaží namluvit.

Čím víc expertů je zahrnuto, tím je metastudie spolehlivější a stabilnější. Právě porovnáním množství světových pramenů dostáváme koeficient shody – takzvané Cronbachovo alfa – vyjadřující míru shody nebo neshody mezi experty v dané oblasti. Když se shodují, dá se na tom stavět – když se neshodují a názory se příliš různí – pak prostě nedostaneme žádný signifikantní výsledek.

Stále ale nevidím, kde je chyba v mé metodologii? Všichni světoví badatelé v historiometrii se dopouštějí stejné chyby, když užívají stejné metody?

Milan prostě o mé metodologii nemá žádné ponětí. Nenašel žádnou chybu, jen si ji přál ve fantazii a snad i uvěřil sám sobě.

Kolega dejepisář mi taky vůbec nic nevysvětlil. Jen prohlásil, stejně jako Milan (a snad to měl od Milana), že si nejsem vědom své subjektivity při hodnocení historických událostí. Požádal jsem ho, aby uvedl alespoň jeden příklad, kdy si toho nejsem vědom. Vůbec si mě nevšímal a mluvil dál, jakoby neslyšel.

Právě tuto pakomunikaci jsem odmítl, žádal jsem snahu o pravdivou, zodpovědnou a obousměrnou komunikaci – ale oni mě žádají, abych o to nežádal, neboť se urazí. To je naše situace.

„...dopis, ale než jsem na něj stačil odpovědět...“

V květnovém dopisu jsem prosil zejména jen o to, aby mi Milan uvedl ten pramen dat o mysticích, abych to mohl prověřit. Na to potřeboval půl roku, aby mi řekl, že to mají být ty data na Okounu z roku 2008?

„Páleš diskusi opustil... to ve mně vyvolalo dojem... o Pálešově schopnosti vést odbornou diskusi“

To fórum na Okounu jsem sledoval měsíc a trpělivě jsem odpovídal na všechny otázky, i když mnohé byli na nízké úrovni. Na všechny námitky jsem odpověděl, dokud jsem tam byl přítomen. Na internetu jsou tucty fór v různých jazycích, kde o mně diskutují. Nemůžu být všude a trávit tam neplodně čas. Že jsem přestal číst, co se tam mluvilo – to je Milanův důkaz, že jsem nechopen vést odbornou diskusi a nechci se postavit námitkám? To ho opravňuje dehonestovat mě jako paodborníka? Neměla by se kvalita a odbornost autorů posuzovat na základě originálních pramenů, z publikovaných recenzí, průběhu diskuzí v odborných časopisech a na konferencích, z citačního indexu, akademických ocenění atd. – spíše než na základě nepřehledných internetových diskusních klubů?

„Skutečnosti... popisují co nejlépe tak, jak si na ně pamatují“.

Pak si musí pamatovat i to, kolikrát byl upozorněn, že má i šířit o mně mylné informace - a přesto pokračoval. Věděl přímo ode mne, že neříká pravdu: že má data neviděl; že se neliší od jeho dat; že nerozumí metodě ani hypotéze a podsouvá mi jinou; že neselektují data ani odborníky a nevyklučují „nevhodné“. V dopisu letos z června jsem ho výslovně předem varoval, že to budu pokládat za cílevědomý zlý úmysl a budu to řešit jinou cestou.

Byl upozorněn a měl všechny možnosti zjistit si pravdu. Ať nám tu nevykládá kdejaké důvody, proč se k němu pravdivé informace nedostaly, když se jim aktivně vyhýbá.

„...ještě jednou podtrhuji, že moje námitky vůči němu se netýkají angelologie jako takové, nýbrž právě jen jeho osobního přístupu a vystupování...“

Jak to že ne, když trvá na tom, že je metodologicky špatně dělaná a její centrální teze jsou naprostým odborným nesmyslem? Vztah mezi typy kultur a psychologickými typy je jádro Angelologie, a podle Milana je to nesmysl. Nebo jsme se odteď dohodli, že Angelologie je odborně v pořádku a už není nesmyslem?

Co pak chce Milan říct? Že má práce je sice korektní, ale sedmnáctiletí žáci lycea nejsou zralí, aby ji pochopili – a proto je to nevhodná pedagogická volba? Přednáším mládeži dvacet let a vše nejen velmi dobře chápou, ale naučí se tyto duševní gesta ve společenské realitě a kulturních dějinách i samostatně pozorovat, rozpoznávat je a aplikovat.

„...necítím žádnou zášť... útoky se mne snaží vyprovokovat... já proti němu žádnou válku nevedu...“

Falešně intrikovat v zákulisí není útok – ale když to pojmenuju pravým jménem, tak je to útok? Intrikami, falešně zaoděnými do odborného hávu, se Milan v posledních letech stavěl proti snaze jiných členů lycea o konstruktivní spolupráci se mnou. Nejsouce odborně podkuti, nedokázali se proti tomu bránit. Již kolem roku 2004 dělal něco podobného v Obci křesťanů – stavěl se proti iniciativě vycházející od členů Obce, aby se se mnou spolupracovalo. Může být proti spolupráci, ale neměl by manipulovat druhé falešnými informacemi. Rozvrací to vztahy, ničí konstruktivní spolupráci, dokonce i mezi celými organizacemi, ve kterých vůbec nefiguruji já sám. Slovenská eurytmická škola přišla o finanční dotace ze své německé nadace, kvůli té samé pomluvě, že Angelologie je nějaký nesmysl, a že s ní sympatizují.

Když už vedeme válku, tak já ji vedu čestně a s odkrytým čelem – nevrážím kolegovi dýku do zad s milými slovy na rtech. Povede to k rychlejšímu vyčištění a konci, než kdyby tohle intrikování mělo trvat další a další desetiletí, zahnívalo by ve vztazích jako jed, a ani za dvacet let by nikdo nevěděl, jaká je pravda, jen by se vytvářeli tábory na základě osobních sympatií.

„Za Waldorfské lyceum na Pálesův dopis odpověděl velmi slušně pan Smolka, a přitom též jasně vysvětlil, v čem vidí problém případného zapojení pana Páleše do výuky na Lyceu“.

Slovní forma pana Smolky byla slušná, ale obsah byl neslušný. První neslušnost byla, že ve své „odpovědi“ ani jediným slovkem nereagoval na to, o čem jsem pět měsíců žádal ústně i písemně. Jako i někteří jiní z kolegia, dále dělal, že neslyší. Jako podmínku mé spolupráce jsem žádal právě napravit tuto pakomunikaci – abychom nelhali, nevýmýšleli si; zodpovídali za svá slova; neříkali za zády, co nemůžeme říct otevřeně; konkretizovali obvinění vůči kolegům a umožnili tak jejich vyjasnění; nebo abych dostal nějakou odpověď, když se na něco ptám.

Místo toho mi vyložil, kterak nejsem vhodný pedagog pro jejich žáky, protože ve skutečnosti zamýšlím udělat opak toho, co jsem sliboval udělat! To byla druhá neslušnost. Cítuji: *„Své pravdy si musí naši studenti hledat sami, aby to byly jejich pravdy, ne jen věci převzaté od autorit... že vše je možné zpochybnit, že je potřeba dívat se na věci z různých stran, dobře pozorovat, popisovat a vyvozovat, ale také chápat, že různí lidé mohou mít své pravdy... Učitel na střední škole už nemá být nezpochybnitelnou autoritou, ale člověkem hledajícím, bádajícím ... někdy třeba i chybujícím... Skutečná pedagogika začíná tam, kde se učitel učí přinejmenším tolik jako dítě“.* Kdo byl někdy svědkem mé práce se studenty, toho to musí rádně zvednout ze židle!

Pan Smolka má o mně zlý obraz, kterému věří, a který je balvanem na cestě k vzájemné spolupráci. A odkud ho má, když ne ze skutečnosti? To je výsledek práce takových Milanů.

„Toto stanovisko ponechávám veřejně přístupné, aby si každý mohl sám o těchto skutečnostech utvořit obraz“.

A Emilovo stanovisko a co přecházelo bude na stejné adrese taky přístupné? Nebo si Milan potřebuje opět vytvořit nějaký prostor, kde já nejsem, aby tam promlouval o mně beze mne? Já Milanovy odpovědi ukazuji, aby si skutečně každý mohl utvořit obraz vlastním úsudkem.

Standard profesního grémia nevynášet obsahy porad také znám. Ale pokud mě pomlouvají a nechťejí to řešit interně mezi čtyřma očima, jako bych byl někdo zcela cizí, komu není třeba dát ani odpověď – pak nejsem vázán jeho standardy, neboť nejsem jeho součástí.

Na další věci z Milanova psaní už nereaguji. Nač začínat nová témata, když neumíme dokončit ani ta, která jsme započali?

Rozdíl mezi námi je ten, že já říkám pravdu, a když je to potřebné, tak se kvůli ní i rozhořčím. Milan a jemu podobní říkají slušnými slovy nepravdy. Ať si každý vybere, čemu chce dát přednost.

Emil Páles

21. července 2015

Milane,

právě čtu jednu z těch námitek vůči mé práci, jaké šíříte v mé nepřítomnosti. Napsal jste ji Evě z východního Slovenska, která aktivně podporuje (či doposud podporovala) Vaši Obec křesťanů.

Přede mnou a mně do očí zarytě odmítáte zformulovat jakoukoliv konkrétní námitku. O tom se můžou přesvědčit všichni z výše uvedené korespondence mezi námi, že to odmítáte. Za mými zády ale šíříte zcela opačné historky: to já se prý vyhýbám komunikaci a neodpovídám na Vaše otázky a námitky. Žádáte od lidí čirou víru, že se někde tajně mezi čtyřmi očima odehrává opačný scénář: Vy namítáte a já nereaguji. Přestože ve skutečnosti - veřejně a prokazatelně – jsem to já, kdo vyzývá k dialogu a Vy to odmítáte.

Můžeme to dělat i takhle: Vy budete říkat své námitky všem, kromě mne. Já se o nich dovím s opožděním (několika měsíců či let). A pak tady odpovím na to, na co prý nechci odpovídat.

Takže letos v dubnu jste napsal Evě tohle: „...že bych měl napsat třeba jednu zcela konkrétní věc, ve které se Emil mylí... Na str. 158 českého vydání *Angelologie I* jsem se dočetl, že "podle scholastického světového názoru, jehož překrásným básnickým shrnutím je Danteho *Božská komedie*, obývá každou nebeskou sféru jeden chór andělů a každé ze sedmi sfér planet vládne jeden archanděl", a následuje tabulka andělských kůrů, sfér a archandělů. Když jsem na to narazil, zajímalo mne, kde v *Božské komedii* se píše o těch archandělech, a kde to najdeme u scholastiků, protože jsou to oblasti, které mě velmi zajímají. Pokoušel jsem se to najít, a když jsem to nikde nenašel, zeptal jsem se Emila, zda by mohl dát nějaké konkrétní odkazy do *Božské komedie* nebo do děl scholastiků - ovšem nato on se mnou přestal komunikovat... Existuje někde v *Božské komedii*... nebo aspoň někde v dílech scholastiků ono přiřazení sedmi archandělů jmenovaných v tabulce Emilem? Díla scholastiků i *Božská komedie* jsou veřejně přístupné texty, tedy se můžeme oba přesvědčit, zda je odpověď na tuto otázku pravdivá“.

Měli jste uvést něco, v čem se Emil mylí – a nakonec jste nic neuvědl. Žádné tvrzení o mém omylu jste nakonec nevyslovil. Píšete jen, že Vy jste nenašel k danému tématu pramen, což je Vaše lenost a ne moje chyba.

Nejen lenost, ale je to vysloveně zavádějící, protože pramen přece v každé mé knize uvádím – a Vy jste ho vůbec nemusel hledat! Falešně naznačujete, jakobych neuváděl prameny pro věci tak centrální u mé práce. Petr z Abana (1250-1316) byl profesorem filosofie na univerzitě v Paříži v čase vrcholní scholastiky. Kromě jiných i on uvádí těchto sedm archandělů jako vládců sedmi sfér planet v díle *Conciliator differentiarum philosophorum*, Differentia IX., Propter tertia, Cap. 2. Vždyť to máte v knize všechno vysvětleno a uvedeno vzadu v pramenech. Na straně 498 jsem to dal přímo pod tabulku sedmi andělů, schválně pro takové lenochy jako jste Vy, kteří koukají jen po tabulkách a nečtou samotný text knihy: „*Johannes Trithemius, Petr z Abana a Abraham ibn Ezra uvádějí tato data větších vládců času...*“.

Ta tabulka na straně 158 uzavírá celý úvod knihy. Netýká se jen posledních šesti řádků, ale všeho předtím řečeného. Nepíšu, že Dante užívá těchto sedm jmen archandělů ve své *Božské komedii*. Jen že *Božská komedie* básnicky shrnuje scholastickou vizi kosmu a že podle scholastiky sedm sfér obývá sedm andělských kůrů na čele se sedmi archanděly. Jména těchto archandělů se tradovaly různě a ne zcela jednotně. Třeba sv. Řehoř Veliký je jmenuje takhle: Michael, Gabriel, Rafael, Uriel, Simiel, Zachariel, Orifiel. Tedy v porovnání s Abanem, Anael je u Řehoře nahrazen Urielem a Samael je uveden v jiné transkripci jako Simiel. Já jsem si musel zvolit některou z těchto tradičních sedmic a

držet se jí už v celém díle, aby nevznikl terminologický zmatek. A zvolil jsem sedmici zaužívanou u Trithemia, Abana a ibn Ezru, protože na jejich dílo přímo navazují a pokračují v něm. Tihle tři jsou hlavním pramenem pro náuku o 354-letých duších času, kterou zkoumám. Pracuji s původní terminologií z 12., 13. a 15. století. Co vlastně chcete? Měl jsem ty anděly přejmenovat a vymyslet si pro ně nějaké mé vlastní jména?

Když se o tom „*můžeme přesvědčit*“, jak říkáte, tak proč jste se nepřesvědčil? Proč jen falešně naznačujete, že pramen pro mou tabulku snad neexistuje? Předstíráte, že Vás tohle téma zvláště zajímá, že máte v tomhle směru kvalifikaci. Členka Vaší církve Vám pak musela rozumět tak, že ten pramen skutečně neexistuje, pokud ho Vy neznáte – a já jsem si vše vymyslel.

Nakonec tvrdíte, že jste mi tuto námitku i osobně řekl a já pak přerušil komunikaci! Kde a kdy? Někde tajně, kde se to nikdo nedoví? Nebo v nějaké internetové diskusi pod pseudonymem? Proč ty námitky neřeknete přede všemi v mé přítomnosti, když Vás o to žádám?

Dále Evě píšete, že o Vás šířím „*šílené pomluvy... Byl jsem nařčen z několika věcí, o nichž si nejsem vědom, že bych je měl udělat... nenalezl jsem doklad, že bych se byl dopouštěl věcí, které Emil popisuje*“. Ovšemže, odmítáte říct *jaké* pomluvy – tudíž nelze zjistit, zda je opravdu šířím. Jaké pomluvy? Nevyčítám Vám přece nic jiného než to, co je tady uvedeno v téhle korespondenci. Žádal jsem Vás o jedinou věc: abych směl slyšet Vaše námitky, které šíříte za mémi zády a abych na ně směl veřejně odpovědět. Je fakt, že jste to odmítl – viz. Vaše vlastní slova o několik stran výše. Za to jsem Vás odsoudil jako křiváka bez páteře a vlastní tváře, který skrytě rozsévá jedy. Řekl jsem o Vás nějakou nepravdu? Co máte na mysli? Neodpovíte! - nemáte čest ani tvář. Váš styl je nic nekonkretizovat, jen pouštět mlhavé jedy jako had ve tmě.

Celý náš spor byl jen o tom, že jsem Vás žádal, abyste mě kritizovali *otevřeně a konkrétně*. Stěžoval jsem se na to, že mě *nekritizujete* – tedy že nechcete říct nic konkrétního v mé přítomnosti. Jenom za mémi zády a samé neurčité nebo smyšlené pomluvy. Žádal jsem jen o možnost odpovědět, obránit se nebo se poučit, v čem dělám chybu. Vy jste si to otočili a šíříte opak pravdy – prý mi naopak vadí, že mne *kritizujete* a já nesnáším kritiku, protože bazíruji na guruovské autoritě a ne na odborných argumentech. To šíří ředitel Smolka i další členové kolegia. Váš kolega Frank Peschl mi už neodpověděl, když jsem ho žádal, aby s tím přestal. Toto rozvrácení vztahů v Obci křesťanů a celém hnutí se odvíjí od Vašich vylhaných příběhů o tom, kterak mi byly sděleny odborné námitky a já zbaběle neodpověděl.

Vaši korespondenci Evě zakončuje post scriptum: „*PS.: Moje nabídka ke společnému hledání pravdy stále platí. Podmínkou není nic jiného, než chtít hledat pravdu*“. Ta nabídka platí jen pro Evu a ne pro mě? Laickým ovečkám pletete hlavu – ale před kvalifikovanými kolegy prcháte.

Emil Pálež

28. července 2015

Vážený Emile,

dovolte, abych stručně shrnul své korespondenční zážitky z posledních měsíců:

- Napsal jsem na fórum Obce křesťanů jednu pozvánku.
- Na základě toho se mnou začal korespondovat pan Juhár.
- Snažil jsem se odpovědět panu Juhárovi v kontextu této korespondence.
- Pan Juhár však bez toho, aby mi to napsal přímo, předal korespondenci paní Juhárové, a ta se mnou začala korespondovat na základě z kontextu vytržených výňatků té minulé korespondence.
- Snažil jsem se odpovědět paní Juhárové v kontextu této korespondence.
- Paní Juhárová však bez toho, aby mi to napsala přímo, předala korespondenci Vám, a Vy jste mi napsal na základě z kontextu vytrženého výňatku té minulé korespondence (a navíc jste mi to ani

nenapsal přímo, ale vystavil jste si to veřejně, nepravdivě předstíraje, že spolu vedeme nějakou veřejnou disputaci).

Já nevím, jak je zvykem v okruhu Vašich přátel a známých, ale přinejmenším já tímto způsobem vést korespondenci zvyklý nejsem, ba považuji už samotný tento způsob korespondence za nepatřičný (a to ještě nemluvím o nepatřičném obsahu, např. té extrémistické propagandě, kterou jsem v rámci této na Vaší straně stále předávané korespondence dostal).

Takže buď korespondujme normálně, tedy odpovídejme si vzájemně a přímo na to, co jsme napsali jeden druhému, nebo nekorespondujme vůbec.

S pozdravem, Milan Horák

28. srpna 2015

Vážený Milane,

jak to souvisí s předmětem našeho sporu? Já Vám píši přímo a mé dopisy jsou otevřené. Nepředstírám, že s Vámi vedu disputaci, já ji vedu. Ovšem Vy ji se mnou nevedete – nereagujete nikdy na pointu řečeného a já chci, aby to všichni viděli.

Co bylo vytrženo z kontextu? Oč jde - interpretoval jsem Vás snad špatně? Stále jste neřekl, proč je má práce odborný nesmysl. Nic se nezměnilo na faktu, že to za mými zády kolem sebe říkáte – ale přede mnou to nejste s to vysvětlit. Něco takového nemá ušlechtilý, ale jen nízký motiv.

Přidal jste navíc, že Vás šíleně pomlouvám – ale opět nejste ochoten nám vysvětlit, v čem.

S pozdravem, Emil Pálaš

28. srpna 2015

Vážený Emile,

„jak to souvisí s předmětem našeho sporu?“

Nemám s Vámi žádný spor. Pokud Vy se domníváte, že se mnou nějaký máte, tak se mýlíte, protože spor je oboustranná záležitost.

„Nepředstírám, že s Vámi vedu disputaci, já ji vedu. Ovšem Vy ji se mnou nevedete – nereagujete nikdy na pointu řečeného a já chci, aby to všichni viděli.“

Nevedu s Vámi disputaci, proto ji ani Vy nemůžete vést se mnou. K disputaci jsou potřeba dvě strany. Právě proto říkám, že disputaci předstíráte.

S pozdravem, Milan Horák

28. srpna 2015

Milane,

takže už netvrdíte, že má práce je odborný nesmysl, ani že Vás pomlouvám? Už se shodneme a neodporujeme si?

Emil

28. srpna 2015

Vážený Emile,

stále tvrdím, že pedagogická koncepce výuky, kterou jste předložil ve Waldorfském lyceu, je z odborně pedagogického hlediska nesmysl. Ale necítím žádnou potřebu o tom diskutovat. Považuji to od té chvíle za vyřízenou záležitost, k níž jen Vy máte stále nutkavou potřebu se vracet.

A pomlouváte mne (tedy šíříte o mně nepravdivé informace, které mě staví do horšího světla), kupříkladu když o té tehdejší rozmluvě na lyceu tvrdíte věci, které podle mne a vícera dalších účastníků skutečně řečeny nebyly (ano, ptal jsem se ještě všech ostatních, abych vyloučil možnost, že ten, kdo si všechno pamatuje špatně, jsem já). Ale i toto prostě konstatuji a nemám potřebu o tom diskutovat.

S pozdravem, Milan Horák

28. srpna 2015

Ne Milane,

Vy lžete a proto zarytě odmítáte uvést, v čem Vás pomlouvám a v čem je má práce nesmysl.

Emil